

forrige Samling kunde forelægge et kommunalt Bessatningslovsforslag, og ialtsald havde udtalt som noget næsten aldeles Givet, at et saadant Forslag vilde fremkomme i denne Samling, tror jeg, det vil erkjendes, at vi have været fuldt berettigede til at stille vor Forespørgsel. Det skulde være os overordentlig kjær, om den ærede Minister skulde se sig istand til at besvare vor Forespørgsel bekræftende. Vi have ikke turdet udsætte længere at stille den, da vi ganske vist ere blevne noget urolige over, at vi ikke allerede have set et saadant Forslag. Med disse faa og ganske vist paa ingen Maade udtømmende Bemærkninger skal jeg altsaa tillade mig paa Forespørgernes Begne at stille den Forespørgsel til den meget ærede Indenrigsminister: „Agter Ministeren i nærværende Samling at forelægge Forslag til Lov om den kommunale Bessatning?“

Indenrigsministeren: Da den ærede Ordfører for Forespørgerne refererede sig til nogle Ord, jeg brugte, da en lignende Forespørgsel først kom frem, maa jeg tillade mig at komme tilbage til disse Ord. Jeg maa da sige, at jeg ikke kan erkjende, at der i dem skulde ligge den Mening, som den ærede Forespørger tillagde dem, og der kunde heller ikke forstandigvis være Tale om, at jeg i Juni 1870 kunde svare, at jeg vilde forelægge Forslag til en saa omfattende Lov allerede i den Samling, der traadte sammen i de første Dage af Oktober Maaned samme Aar. Jeg tog udtrykkelig Forbehold om, at jeg ikke vilde forpligte mig til at fremlægge et saadant Forslag i nogen bestemt nær forestaaende Tid, og jeg gjorde det, fordi jeg allerede dengang havde den Mening, at dette Spørgsmaal haade et større og vidtløftigere, end man i Almindelighed er tilbøielig til at antage. Jeg har imidlertid ikke ladet denne Sag hvile; jeg har ikke tabt den af Syne, men jeg maa ikke desto mindre svare den ærede Forespørger, at jeg ikke denne Gang ser mig istand til at love at kunne fremlægge Forslag derom; thi vel er der i Ministeriet udarbejdet et Udkast i den Retning, men det nødvendige Materiale, som

jeg skulde bruge dertil, har jeg først faaet meget sent, næsten umiddelbart før Samlingen begyndte, og jeg anser nu Spørgsmaalet for at være endnu vidtløftigere, end det var dengang, da jeg besvarede den første Forespørgsel, hvilket senere har vist sig. Jeg drifter mig derfor ikke til at drive et saadant Arbejde under en Rigsdagssession, saaledes at jeg kan forsvare at fremlægge det. Det ærede Medlem vil heller ikke have overset, at Spørgsmaalet nu har faaet en noget større Udstrækning, end der dengang var Tale om, idet det vil erindres, at der næsten umiddelbart efter Rigsdagssessionens Slutning paa min Foranstaltning blev nedsat en Kommission til at undersøge Kjøbstædernes Forhold, og skjøndt der ganske sikkert ikke udtrykkelig var givet Kommissionen den Opgave, at den skulde beskæftige sig med Skatteforhold, saa det dog overmaade nær at indse for enhver, som kjendte Forholdene i Kjøbstæderne og de Besværinger, som derfra vare komne, at Spørgsmaalet ogsaa vilde blive af dem, der vilde komme til at lægge Besslag paa Kommissionens Arbejde og Tid. Dette viste sig ogsaa meget snart ved det Program, som Kommissionen opstillede for sin Virksomhed, og forsaavidt de Herrer have set Kjøbstadkommissionens Betænkning, ville de finde, at et ikke ubetydeligt Afsnit deraf omhandler Bessatningen i Kjøbstæderne. Ligeledes skal jeg hende ærede Medlemmers Opmærksomhed paa, at der i sidste Session af et æret Medlem i Landstinget blev forelagt Forslag om et Spørgsmaal, der har en stor Betydning ogsaa for den kommunale Bessatning, hvilket Spørgsmaals Betydning ligeledes er taget under Behandling af Kjøbstadkommissionen; men denne har selvfølgelig ikke kunnet staafe — hvad jeg heller ikke havde til Disposition dengang — de Dplysninger, der hørte til for at kunne forflytte disse Skattebeløb fra de Steder, hvor de nu ere, hen til de Steder, hvor de for Fremtiden skulle ligge. Det har været nødvendigt at søge endel Materiale og Dplysninger rundt omkring fra de lokale Autoriteter, ligesom Sagen ogsaa, da den ikke alene angik indenrigsministerielle Skatter, men tillige justits-